

nico, kjer je kljub takojšnji operaciji umrl dne 5. julija ob 4. uri zjutraj.

Večernice

so po preprečenem pobegu zaslišali. Pančur je izpovedal, da sta se dogovorila z Laknerjem glede pobega med sprehodom. Nadalje trdi, da je Lakner sam ubil paznika, Lakner pa zatrjuje

nasprotno, da je on udaril Peterina samo s pestjo, smrtne udarce s kamnom bi naj bil zagrešil Pančur. Lombar pa pravi, da je pisal v celici pismo svojemu sinu, ko mu je nekdo odklenil vrata in ga je pozval na pobeg. Zločinska deteljica je nameravala v Italijo, ker je znala, da bi v Avstriji ne bilo več varno.

Če ostaneš ob nedeljah brez pridige:

prečitaj vsaj evangelij in kratko razlago. Imamo še knjižico, ki jo je spisal č. g. dr. Matija Slavič, sedaj rektor ljubljanske univerze: »Nedeljski in prazniški evangeliji z razlago in opominke«. — Knjižica stane le 2 Din (s poštnino 3 D) in se naroča v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Kaj bo iz take mladine?

Piše kmečki fant izpod Pohorja.

Članek o verski brezbriznosti in mlačnosti, ki ga je »Slovenski gospodar« objavil na tem mestu v zadnji številki, je bil po vsebini zelo zanimiv in za sedanje prilike jako potreben. Po nekaterih krajih se je začela širiti med mladino, tudi že med žensko, neka čudna mlačnost, brezbarvnost in brezkrvnost. Ni več krščanskega poleta, ni udejstvovanja katoliških načel v življenju! Nasprotnikom krščanskega svetovnega naziranja pa gre sedaj pšenica v klasje. Krščanske prosvetne organizacije še niso vzpostavljene. Mladina tava okoli brez pravega in zdravega pouka, brez nepotrebne vzgoje

duha in srca. Kaj bo iz teh mladeničev in deklet, ko dorastejo? Ali bodo to možje in žene, ki bodo s svojo izobrazbo delale čast cerkvi in narodu?? Postavil sem dva vprašaja, pa bi jih trebalo še več. Za krščanske prosvetne organizacije ni in tudi ne more biti pri mladini nadomestila. Kdor jih onemogočuje ali njihovo delovanje ovira, si nakopuje na vest veliko odgovornost pred Bogom, cerkvijo in državo. Ali ne govori rastoče število zločinov med mladino dovolj jasne besede? Ali se surovost ne šopiri že po vseh cestah, ulicah in stezah? Ali se mladinska lahkomišelnost ne smatra za nekaj, kar je samoposebi razumljivo in proti čemur se ni treba boriti? Dajte nam krščanske prosvetne organizacije, prosimo vas! Krvavo jih potrebujemo. Brez njih tonemo in padamo v brezdnost. Gorje narodu, čigar mladina se izneverja veri očetov! Katoliški mladini katoliško prosveto in vzgoj!

Med njimi so bili tudi odlični člani šentlenarške inteligence. Cerkveni pevski zbor je rajnemu zapel na domu v slovo »Spomladi vse se veseli«, na grobu pa na svidenje »Nad zvezdami«. Globoko žalujoča družina se prav vsem iskreno zahvaljuje!

Sv. Trojica v Slovenskih goricah. Na Petrovo je obhajal naš predobri in preljubeznivi pater Elekt Hamler svoj zlatomašni jubilej. Vsa župnija je kar tekmovala, da bi se čimbolj hvaležna izkazala svojemu dobrotniku, svojemu očetu in neumornemu delavcu v vinogradu Gospodovem ob njegovi slavnosti. Cerkev je bila zunaj in znotraj praznično ozaljšana in ovenčana. Na predvečer je svirala godba, pevci so peli podoknico, trg in samostan sta bila bajno razsvetljena z lučicami, svečicami in balončki; po župniji pa so goreli kresovi ter pokali možnarji in topiči. Drugi dan, na Petrovo, se je pričela slovesnost ob pol desetih, ko je imel slavljenec med slavnostnim zvonjenjem slovesni vhod v cerkev. Cerkveni govor je imel domačin in jubilatov učenec č. p. Henrik Damiš, ki je v izbranih besedah orisal jubilatovo plodonosno duhovniško življenje ter posebno povdaril, v katerem odnosu je delovanje katoliškega duhovnika do presv. Trojice. Koncem pridige je dekan č. g. Franc Gomilšek prebral pismo prevzvišenega gospoda škofa, v katerem zaradi velikih zaslug na dušnopastirskem polju slavljence imenuje svojim duhovnim svetovalcem. Nato je preč. g. zlatomašnik ob številni asistenci opravil svojo zlato sv. mašo

Sv. Jakob v Slovenskih goricah. Na lepi in veseli gostiji Zel-Stifter so gostje zložili za dijaško semenišče 30 Din.

Sv. Lenart v Slovenskih goricah. Težak udarec neizprosne smrti je zadel v našem trgu ugledno posestniško družino Nedeljko. Težka in kruta bolezen jetika v grlu ji je ugrabila ljubega in dragega očeta, Vincenca Ne-

deljko. V petek dne 29. junija je, spreviden in lepo pripravljen na zadnjo uro, mirno v Gospodu zaspal. Gospod župnik je bil dvakrat pri njem. Prvič, da ga sam tolaži v njegovem trpljenju, drugič, da mu nudi nebeškega Tolažnika in njegovo nadnaravno moč milosti v zakramentih za zadnjo popotnico. Rajni je bil ugleden in splošno spoštovan posestnik. Proti običaju trga je hodil redno vsako nedeljo k službi božji. K njegovemu pogrebu, ki je bil v nedeljo dne 1. julija ob 4 popoldne, se je zbralo polno prijateljev ter znancev, da ga spremijo k zadnjemu počitku.

precej težek zveženj, prelepljen z vsemi mogočimi znamkami, naslovi ter podpisi.

Podpisati sem moral uročitelju več povratnic. Kar drgetal sem na res skrbno omotano, zapečateno ter — težko pošiljko. V bornem življenju si nisem upal niti sanjati o kupih dolarjev, katere je prinesel ta omot iz daljne Amerike in to samo zame, da razpolagam z njimi po mili ter dragi volji. Z Bogu najglobokejšo hvaležnostjo sem se lotil razmotavanja. V spomin na nezabnega prijatelja bi naj ostal ohranjen ovojni papir, motvozi in sploh vsaka malenkost, ki je bila količkaj v zvezi z dolarsko zapuščino.

Za ovojem sem zadel na listek s prijateljevo pisavo. S par besedami in s svojim podpisom je sporočil na moj naslov vse, kar je pomenilo zanj vrednost. Poljubil sem oporočko, jo odnesel v predal omare, katerega sem že bil pripravil tudi za dolarje.

Za oporočnim lističem še en omot in v tem — tati enega dolarja . . .! Strela božja! Prelistal sem debel šop deloma s svinčnikom, deloma s črnilom počorganih papirjev — pa in zopet pa

— o ameriškem bogastvu niti prahu ter sledi!

Godilo se mi je siromaku, kakor bi me pahnil iz nebes v večno brezno pekla!

Nekaj ur sem presedel nemo ob dedščini, ki je bila zame najdebelejša potegavščina, kar sem jih doživel do tedaj po kolovozih ter grabah življenja. Slednjič sem se le zbral toliko, da sem ugotovil, da vsebuje papirnata zapuščina beležke pokojnega, katere je zaupaval papirju na svojih večletnih potovanjih po Južni Ameriki in njenih otokih. Iz res medvojnega prijateljstva do rajnega pošiljke nisem pognal v uredniški koš, odnesel sem jo v omaro s sklepom, da se bo vicala v zapuščeni, dokler se ne razpuhti ter razblini na meni za nekaj dni v notrajnosti uresničena pravljica o revnem pastirčku, ki je postal naenkrat najbogatejši kralj.

Kako je bilo s prijatelji ter znanci, ko so zvedeli, kaj sem prejel iz Amerike, ne bom popisoval. Škodoželjni krohot so zaključili z znano opazko: Revež ostane revež in njegovo bogastvo tvorijo samo lepe sanje — prazne penel!

Leta 1929 sem igral par dni vlogo dolar-

Zenske so boljše za šofiranje nego moški.

Angleška statistika trdi na podlagi dejstev, da so ženske sigurnejše šoferke nego moški. Pri avtomobilskem volanu je ženska za 20% boljše ter zanesljivejša nego moški šofer.

Zenske prisilile mestnega župana, da je odstopil.

V mestu Alcanir na Španskem je mestni župan kar preko noči dvignil tržne cene za 33%. Ta nezasišani porast cen je meščanke toliko razljutili, da so se lotile oblege rotovža. Oblegovalkam nista bila kos ne civilna garda in ne vojaštvo, Junaške ženske